

रक्तातीसारस्य संप्राप्तिमाह,—
 “पित्तहन्ति यदात्ययै द्रव्याण्यति पित्तिके ।
 तद्दोषाज्जायते शीघ्रं रक्तातीसार उल्लसः ॥*॥”
 तस्य चिकित्सा ।
 वत्सकतद्वलगात्रा दाडिमफलरुम्भवा लक् च ।
 त्वगयुगलं पलमानं विपचेदृष्टासम्भिते तोये ॥
 अष्टमभागं शेषं क्वाथं मधुनापिबेत् पुरुषः ।
 रक्तातिसारमुल्लसमतिश्रयितं नाशयेन्नियतं ॥
 कुटजदाडिमक्वाथः ॥ * ॥
 “कुटजातिविषा सुप्तं बालकं बोधचन्दनं ।
 धातकी दाडिमं पाठा क्वाथमेषां समात्तिकां ।
 पिबेद्रक्तातिसारे तु दाहशूलामसंयुते ।
 कुटजादिकाषायाऽयं सर्वातीसारनाशनः ॥”
 चन्दनमत्र रक्तचन्दनं । कुटजादिकाथः ॥ * ॥
 “गुडेन मत्तयेद्विल्वं रक्तातीसारनाशनं ।
 आमशूलविवन्धुं कुत्तिलोरोहरं परं ॥”
 विल्वं सुखिनं बालविल्वगर्भं शीतं तत्खेदनेदकं
 चानुपेयं । गुडविल्वं ॥ * ॥
 “जम्बाअमलकीनान्तु कुट्टयेत् पल्लवान् नवान् ।
 संयुज्य खरसं तेषां अजाक्षीरेण योजयेत् ॥”
 तत्पिबेन्मधुना युक्तं रक्तातीसारनाशनं ।
 जम्बादिखरसः ॥ * ॥
 “निष्काथ्य मूलममलं गिरिमल्लिकायाः
 सम्यक् पल्लवितयमम्बुचतुःशरवे ।
 तत्पादशेषसलिलं खलु शोषणीयं
 क्षीरे पल्लवयमिते कुशलेरजायाः ॥
 प्राच्यप्य माषकानद्यौ मधुनस्तत्र शीतले ॥
 रक्तातिसारी तत्पीत्वा नैरुज्यं क्षिप्रमाप्नुयात् ॥”
 कुटजक्षीरं ॥ * ॥
 “पीत्वा श्रुतावरीकल्कं पयसा क्षीरमुग् जयेत् ।
 रक्तातिसारं पीत्वा वा तथा सिद्धं घृतं नरः ॥”
 श्रुतावरीकल्कस्तदघृतं ॥ * ॥
 “शोदुग्धनवीनतन्तु मधुना सितया सह ॥
 लीढं रक्तातिसारे तु ग्राहकं परमं मतं ॥”
 नवनीतावलेहः ॥ * ॥
 “पीतं मधुसितायुक्तं चन्दनं तखडुलाम्बुना ।
 रक्तातिसारजिद्रक्तपित्तदृडाहमेहशुत् ॥”
 चन्दनमत्र श्वेतं । चन्दनकल्कः ॥ * ॥
 “दिकैर्बज्जभिर्यस्य गुदं पित्तेन दह्यते ।
 पच्यते वा तयोः कार्यं सेकप्रक्षालनादिकं ॥”
 आदिशब्देन लेपादिग्रहः ।
 “पेटालवलीमधुकक्कायेन शिशिरेण हि ।
 गुदप्रक्षालनं कार्यं तेनैव गुदसेचनं ।
 दाहे पाके हितं ह्यगीदुग्धं सक्षौद्रशर्करं ।
 गुदस्य क्षालने सेके युक्तं पाने च भोजने ॥
 गुदस्य दाहपाकयोः ।
 “गुदनिःसरणे प्रोक्तं चाङ्गुरीघृतसुप्तं ।
 अतिप्रवृत्त्या महती भवेद्यदि गुदव्यथा ।
 खिन्नमूषकमासेन तदा संखेदेदेद्गुदं ॥
 अथ गोधूमचूर्णस्य संगीतस्य तु वारिणा ।
 साक्ष्यस्य गोलकं कृत्वा मृदु संखेदेदेद्गुदं ॥
 (गुदव्यथायां) गुदमंशे गुदं खेदे रभ्यन्तः प्रवेष्टयेत् ॥

प्रविष्टं खेदेयेन्मन्दं मूषकस्याभिषेण हि ॥”
 मूषकस्याभिषेण काङ्गिकेनोत्खिन्नेन शरख-
 पत्रादिस्थापितेन खेदेयेत् ।
 “मूषकस्याथ वसया पायुं सम्यक् प्रलेपयेत् ।
 गुदमंश्राभिधो व्याधिः प्रशयति न संशयः ॥
 चाङ्गुरीकोलदध्यस्त्राचारनागरसंयुतं ।
 घृतं विपक्वं पातयं गुदमंश्रगदापहं ॥
 चाङ्गुरी चतुर्व्यत्रा अन्तलेनिका तस्याः खरसः
 कोलस्य क्वाथः दध्यस्त्रं दधिरूपमन्तं एतत्रयं
 मिलितं घृतात्तुगुणं । चारनागरयोः कल्कः ।
 चाङ्गुरीघृतं ॥ * ॥
 “कोमलं पद्मिनीपत्रं यः खादेच्छर्करान्वितं ।
 एतन्निश्चित्य निर्दिष्टं न तस्य गुदनिर्गमः ॥
 पद्मिनीपत्रं पुरइविपत्रं तत्संशोथ्य संचूर्ण्य शर्करा
 युक्तं खादेत् । अयन्तु गुदमंश्रोऽतीसारं विनापि
 भवति । ततः क्षुद्ररोगेषु लिखितः । अत्र तु
 गुदस्य दाहपाकव्यथाप्रसङ्गात् मंश्रोऽपि लिखितः ।
 चिकित्सा तूभयत्र तुल्यैव ॥ * ॥ अथ श्लेष्माति-
 सारस्य लक्षणं ॥
 “श्वेतं खिगंधं घनं विषं शीतलं मन्दवेदनं ।
 गौरवाश्चिसंयुक्तं श्लेष्माया सार्थते शक्यत् ॥
 विषं स्यादाभगन्धि यत् ॥ * ॥ अथ तस्य चिकित्सा ।
 “श्लेष्मातिसारे प्रथमं हितं लज्जनपाचनं ।
 योज्यश्वामातिसारज्ञो यथोक्तो दीपने गयाः ॥
 चयश्चातिविषा कुष्ठं बालविल्वं सनागरं ।
 वत्सकत्वक्फले पथ्या कर्दिश्लेष्मातिसारनुत् ॥”
 चयादिकाथः ॥ * ॥
 “हिङ्गुसौवर्चलं व्योषमभयातिविषा वचा ।
 पीतसुष्णाम्बुना चूर्णमेषां श्लेष्मातिसारनुत् ॥”
 हिङ्गुमादिचूर्णं ॥ * ॥
 “कृमिशर्करावचाविल्वपेथीधान्याककटफलं ।
 एषां क्वाथं भिषग्दद्यात् अतीसारे वजासेजे ॥
 विडङ्गादिकाथः ॥ * ॥ अथ द्विदोषजातिसाराणां
 लक्षणानि चिकित्सा च ।
 “द्विदोषलक्षणैर्विद्यादतीसारं द्विदोषजं ।
 तेषां चिकित्सा प्रोक्तैव विशिष्टा च निगद्यते ॥
 कटफलं मधुकं लोभ्रलक् दाडिमफलस्य च ।
 सतखडुलजलं चूर्णं वातपित्तातिसारनुत् ॥
 वातपित्तातिसारे ॥ * ॥
 “चित्रकातिविषा सुप्तं बालविल्वं सनागरं ।
 वत्सकत्वक्फलं पथ्या वातश्लेष्मातिसारनुत् ॥
 वातश्लेष्मातिसारे ॥ * ॥
 “मुस्ता सातिविषामूर्त्वा वचाचकुटजः समाः ।
 एषां कषायः सक्षौद्रः पित्तश्लेष्मातिसारनुत् ॥”
 पित्तश्लेष्मातिसारे ॥ अथ सन्निपातातिसारस्य लक्षणं ।
 “तन्नायक्तो मोहसादास्यशोषी
 वर्चः कुर्व्यान्नैकरूपं ढषार्चः ।
 सर्वाद्भूते सर्वैस्त्रिगुणपत्तिः
 ह्यङ्गोऽसाध्यो बालवृद्धावलागां ॥”
 अथ तस्य चिकित्सा ॥ * ॥
 “पद्ममूलीवसाविल्वगुडुचोसुस्तनागरैः ।
 पाटाशुनिम्बवर्दिहकुटजत्वक्फलैः घृतं ॥

सर्वजं हृन्त्यतीसारं ज्वरश्चापि तथा वमिं ।
 सशूलोपद्रवं श्वासं कासं वापि सुदुस्तरं ॥
 पद्ममूल्यत्र सामान्दा पित्ते योज्या कनीयसी ।
 वाते पुनर्वल्वासे च सा योज्या महती मता ॥
 वर्दिष्ठं बालकं । पद्ममूल्यादिकाथः ॥ * ॥
 “अभया नागरं सुप्तं गुडेन सह योजितं ।
 चतुःसमेयं गुटिका स्यान्निदोषातिसारनुत् ॥
 आमातिसारमानाहं सविबन्धं विस्त्रुचिकां ।
 कृमीनरोचकं हन्याद्दीपयत्याशु चानलं ॥
 चतुःसमो मोदकः ॥ * ॥
 “तत्काणाह्यकुटजत्वचं तखडुलवारिणा ।
 पिष्टं चतुःपलमितां जम्बुपल्लववेष्टितां ॥
 रूचेण बद्धा गोधूमपिष्टेन परिवेष्टितां ।
 लिमाच्च घनपङ्केन निर्देहेद्गोमयाभिना ॥
 अङ्गारवर्णाच्च मृदं दृष्ट्वा वज्रेः समुद्धरेत् ।
 ततो रसं समादाय शीतं क्षौद्रयुतं पिबेत् ॥
 उक्तं दृष्ट्वाचिपुत्रेण पुटपाकस्तु कौटजः ।
 जयेत् सर्वांनतीसारान् दुस्तरान् सुचिरोत्थितान्
 कुटजपुटपाकः ॥ * ॥
 “कुटजत्वक्कृतः क्वाथो वस्त्रपूतो घनीकृतः ।
 स लीढोऽतिविषायुक्तः स्यान्निदोषातिसारनुत् ॥
 इच्छन्त्यत्राहमंश्रेण क्वाथादतिविषारजः ।
 प्रक्षिपेद्वा चतुर्धाश्रमिति केचिद्वदन्ति हि ॥”
 कुटजावलेहः ॥ * ॥
 “पलमङ्गोठमूलस्य पाठं दाव्वाञ्च तद्दमां ।
 पिष्ट्वा तखडुलतायेन वटकानक्षसम्भितान् ॥
 ह्यायाशुष्काञ्च तान् कुर्यात्पेक्षकं तखडुलाम्बुना ।
 पेषयित्वा प्रदद्यात्तं पानाय गदिने भिषक् ॥
 वातपित्तकफोद्भूतान् इन्द्रजान् सान्निपातिकां ।
 हन्यात् सर्वांनतीसारान् वटकोऽयं प्रयोजितः ॥
 अङ्गोठवटकः ॥ * ॥ अथागन्तुजस्य श्लोकाति-
 सारस्य संप्राप्तिपूर्वकं लक्षणमाह ।
 तैस्तेर्भावैः श्लोचतोऽप्याशनस्य
 वाप्योष्मा वै वज्रिमाविश्र जन्तोः ।
 कोष्ठं गत्वा क्षोभयेत् तस्य रक्तं
 तच्चाधस्तात् काकयन्तीप्रकाशं ॥
 निर्गच्छेद्दे विङ्गिमिश्रं ह्यावङ्गा
 निर्गन्धं वा गन्धवहातिसारः ।
 श्लोकोत्पन्नो दुश्चिकित्स्येऽतिमात्रं
 रोगो वैद्यैः कष्ट एव प्रदिष्टः ॥
 अयमर्थः । तैस्तेर्भावैर्बन्धुवित्तच्छादिभिः श्लोचतः श्लोकं
 कुर्वन्तः । जन्तोः प्राणिनः । वाप्योष्मा वाप्यः श्लोकज-
 देहोष्मता जनितं नेत्रनासागलादिषु जलं तेन स-
 हितः उष्मा श्लोकजं देहेतजः । स कोष्ठं गत्वा वज्रि-
 माविश्र जठराग्निं मन्दीकृत्य । वाप्यसाहित्याद्बु-
 ष्यापि वज्रेर्मन्दीभाव इति न दोषः । वज्रेर्मन्दीभावादेव
 अल्पाशनस्येति जन्तोर्विशेषणं । ततस्तस्य जन्तोः
 रक्तं क्षोभयेत् स्वस्थानाञ्चालयेत् । इति संप्राप्तिः ॥
 अथ लक्षणं । तच्च रक्तं अधस्तात् गुदात् काक-
 यन्तीप्रकाशं गुड्गाफलसदृशं विङ्गिमिश्रं गन्ध-
 वच्च । अविट् निर्गन्धं वा निर्गच्छेत् । श्लोकोत्प-
 न्नोऽतिसारः अतिमात्रं दुश्चिकित्स्यः । श्लोकाप-